

„Sloga“

velja po pošti prejemana ali na dom pošiljana

za vse leto . . . . . gld. 1.20

„ pol leta . . . . . „ —.60

„ četrt „ . . . . . „ —.30

Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Posamične številke po 6 kr. dobijo se v Stolni, Semeniški in Šolski ulici.

Upravništvo: Dvorišče sv. Hilarija šte. 5. II. nadstropje.

Uredništvo: Morelljeva ulica šte. 22.

SLOGA

„Nesloga tlači — sloga jači,“ torej složimo se!

Oznanila

na četrti strani plačajo se za štirikratno petit vrsto po 7 kr. če se jedenkrat tiskajo, po 6 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiskajo.

Za celoletne oglase po pogodbi.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, reklamacije in naročnino upravništvu.

Nefrankovana pisma se zavrnejo.

Rokopisi se ne vračajo.

Rodoljubi slovenski!

Domovina kliče nas k slogi, ker le sè slogo moremo ji pomagati iz rok sovražnikov naših ter okrepiti jo in zagotoviti ji obstanek in napredek.

Malo nas je; niti poldrugi milijon, in še politična uprava razkosala nas je nemilo na vse vetrove ter s tim oslabela nas za težavno našo narodno svrhu. Večja nesreča še za nas nego naše razkosanje, je naša mejsobna nesloga.

Kraljestvo, recimo narod, ki mej sabo vojuje, mora propasti in poginiti, ako ne dobi do časa pomirljivih rešiteljev.

Ko so leta 1848. v Avstriji razsajali najhujši, državo razdirajoči viharji, nastopil je bil vladanje naš presvitli cesar Franc Jožef I. v 18. letni dobi svoje starosti z geslom: „Viribus unitis“ (z združenimi močmi) in z združevanjem močij ukrotil je bil vse sovražnike državi ter premagal težave vladanja.

Tudi naš list „Sloga“ nastopil je v najvišarnejših časih domačega prepira in razpora z geslom: Složimo se! Sloga jači, nesloga tlači — ker prepričani smo, da le delovanje po tem geslu nas reši in ohrani.

Pravega in razsodnega slovenskega rodoljuba boleti mora srce, da mu oko solzi, ko vidi, kako se slovenski sinovi drug drugemu obrekujejo, blatijo, sovražijo, spodkopujejo, preganjajo in uničujejo ter se tako nepremišljeno slabè, dasi je nam vsaka narodna moč tako neobhodno potrebna, da bi morali drug z drugim tako postopati, da niti jednega ne izgubimo. — Za to morali bi skrbeti v prvi vrsti naši časopisi, ker oni delajo in vodijo javno mnenje. A, majka mila! kako polnujejo nekateri to sveto nalogo? — Grozno je slišati! — Danes napadajo tega, jutri onega, vsak jim mora priti na vrsto, bodi si narodu še tako potreben in koristen — če se slepo ne uklanja njihovim nazorom in namenom. Nič jim ni častljivo, nič sveto in nič zaslužno, če ne drvi z njimi skoz, drn in strn.

Mnogo razsodnejših rojakov spoznava, da to postopanje je silno nevarno in ga tudi obsojujejo.

Da bi se to spoznanje po potrebi in vrednosti razširilo domovini na korist in rešitev, ustanovili smo list z namenom, da bi duhove po-

mirili in združili naše rojake v složno delovanje za narod in milo slovensko domovino.

Ako se nam ne posreči, da bi dosegli blagi svoj namen, ne bomo uzrok mi, ampak naši rojaki, slovenski sinovi, ki ne morejo ali nočejo razumeti, da naša rešitev mogoča je le z združenjem vseh naših moči, s popolno slogo, da smo vsi za jednega, vsak za vse; da drug drugemu spoštujemo in vsestranski podpiramo; da kar ne more storiti dobrega prvi, stori drugi, in če ne more storiti jeden, stori jih več, in če treba, tudi vsi.

Ustanovili smo list, da bi razdružujoče elemente storili neškodljive. Predolgo in preveč že trpi dobra stvar. Skrajni čas je, da krenemo na pravo pot. Kdor je pravi rodoljub in ima kaj razsodnosti in srca za narodne koristi in potrebe, pridruži naj se nam, da nam pripomore razprtije mej rojake poravnati in narodne moči zjediniti domovini v korist in slavo.

Ustanovili smo tedaj „Sloga“, da bomo z njo stali na braniku naših narodnih pravic proti tujim sovražnikom in da bomo našemu dobremu, za svoj narod tolikanj vnetemu ljudstvu opisovali resnične naše razmere ter mu brez zvičaj s poštenim namenom kazali pravo pot do zaželjene narodne svrhe.

V to pomozi nam Bog in zavedni, pošteni naši rojaki!

DOPISI

Iz Trsta 20. sept. piše nekdo sotrudniku našega lista: Hvala lepa, da ste mi poslali Vaš list „Sloga“. Bog hotel, da bi z njim prišla tudi zaželjena složnost mej goriške Slovence!

Javiti Vam moram, da mnenje tržaških Slovencev o Vašem listu je različno. Nekateri sodijo, da bodo z njim nastale na Goriškem še hujše zmešnjave in razprtije, ter da se bodo boljše moči in veljavnejši možje še huje ukončevali nego so se do zdaj in, da naposled ne bo nikogar več mej Vami, ki bi imel kaj časti in zaupanja, da bi mogel voditi narod po pravi poti do smotra. Zopet drugi pravijo, da imamo Slovenci že tako preveč listov; da je torej Vaš list iz narodno eko-

nomičnega ozira popolnoma nepotreben. Še drugim ni všeč vsebina in jezik Vašega lista i. t. d. Nekateri pa so o slovenskih razmerah na Goriškem tako poučeni, da je bilo na vsak način pričakovati drugega lista. O tem več o priliki.

Jaz tudi odobrujem, da ste pričeli izdajati „Sloga“. Saj je v obče znano, da so goriške razmere zelo nejasne in hudo, hudo zamotane. Bile so preveč proste v predrznih rokah — zato je koristno, da izhaja list, ki bode sedanje razmere še od senčne strani pojašnjeval.

Dostavek uredništva. Iz Trsta smo prijeli še drugo, jasnejše pismo, katero nam potrjuje naše prejšnje uverjenje.

Cerkno, 12 sept. Zadnji čas govorilo se je o tukajšnji sodnji, katero bi država odvzela, ako bi ne hotela oskrbeti občina boljšega poslopja. Da se ta stvar konečno dovrši, bila je dne 6. t. m. seja tuk. starešinstva, katerej je predsedoval sam g. okr. glavar. Pri tej seji se je sklenilo na predlog g. glavarja, da se sedanje poslopje toliko popravi, da bode odgovarjalo zahtevam vlade, da pa stroški za tako popravilo ne smejo presežati svote 6.000. gld.

Poglejmo zdaj ali je ta sklep, ako ga vlada odobri in do kojega so s težavo prišli v dolžih 40. letih, za našo občino dober in koristen ali pa slab in občini v kvar?

Znano je, da so v naši občini naklade neizmerno visoke, tako da ubogi kmet komaj zmaguje davke in, ako bi bilo treba zidati novo sodniško poslopje, bi se naklade izdatno povišale (po predlogu za Cerkno na 100%); ako pa obvelja zadnji sklep, tega ne bode, kar provzročiti, da bodo stroški štirikrat manjši.

Pomisliti pa moramo, da ima občina pri tem poslopju vsako leto okroglih 40. gl. zgube. Ako se po sklepu imenovane seje porabi za popravo samo 5.000 gld. bode zguba tem večja; obresti od te glavnice znašajo po 4% na leto 200 gld., in ker bode vlada težko dovolila večjo najemnino, imela bode občina vsako leto okroglih 240 gld. zgube. Ker je pa bilo to poslopje zidano za kaplanijo, bode nam te še vedno manjkalo.

Najbolje bi bilo, če bi zidali popolnoma novo poslopje ter bi se bila občina pogodila s hranilnico na temelji stavljenih pogojev. Načelstvu hranilnice je blagor občine ravno tako pri sreči, kakor

PODLISTEK

NA VOZU.

(Dalje in konec)

„Zato je vredno piti“ kriči pravnik. „Do malega prsta“, dostavi „Bruder Štefa“ in izpije precejšno kupico. Enako so ga posnemali tudi drugi.

Gospod Janko Svojtíč prične, ko se smeh poleže umovati: „Za Boga, jaz sem že mnogo pil, a da bi se tako napil, da bi ne vedel kaj delam, ali da bi kako neumnost napravil to ni mogoče“.

„Ej, vi ste premeten gospod“, reče pek. „Pri vas je vse kaj drugo“. Ostali niso priznali pravo g. Janku ter so mu pričeli dokazovati, da vino zmede najumnejega in najmočnejega. Tako so umirili g. Janka.

Pravniku je bil najdlolgočasnejši ta prepir. Dolgo že ni pil, zato vstane, prime čašo ter napije, Bog vé že kolkerokrat, hrvaškemu prijateljstvu in bratstvu. Kozarci zavzvene in pravnik zapoje s hripavim glasom Svojtíču najljubšo pesen: „Bili so pred rešetarji itd., v svesti si“ da s tem vstreže hišnemu gospodarju.

Svojtíč kot gospodar se zahvali za zdravico s polnim kozarcem, a pri tem spozna, da mu je

tako polna glava, da jo komaj drži. Pričel je kimatí, oči so mu skupaj lezle, tako da je spoznal, da ni več za društvo. Uvidevši to prime se za mizo ter se počasi odsulja iz sobe pazé na vsak korak. Iz sobe odide na dvorišče opravljen po domače v ponočnej suknji.

Na dvorišču je že vse oživel. Lastovke so gostolele, kuretina je zapuščala svoje prenočišče. Kočijaž Miha hodi sedaj iz hleva, sedaj v hlev, med kojim delom mu uteče marsikojna kletev v dokaz, da se pridno pogovarja s konji. Na sredi dvorišča stoji voz poln sena, koje je prodano ne daleč od mesta in se mora še danes predpoldne odpeljati. Svojtíč se sprehaja po dvorišču ter kar sreblje čisti zrak. Oh kako je to prijetno. Ali glava — težka, zaspana — a v hiši ni miru, ni počitka, kajti gostje bi ga zbudili. Imel je navado, da se je vselej skrtil pred gosti, kedar se ga je preveč nasrkal, a kam hoče danes? Hajd na voz. Oj, kako je krasno, kako prijetno diši seno? G. Svojtíč se zlečne po senu, podvije desno roko pod glavo ter zaspi kot žrt na vozu.

Spavaj mirno g. Janko! Dobro naj ti dé sladki sen!

Iz hiše se je slišalo žvenketanje kozarcev. Slišal se je mnogokrat tudi glas pravnikov, ki je hotel peti, a glas ga je zapuščal drugi mu pa niso mogli pomagati, „Hej Janko, hej g. Svojtíč!“ oglašil se ta ali uni gost na hišnih vratih, ko se

je spomnil, da Svojtíča ni v društvu. V sobah ga ni, kam nek se je skrtil? To je čudna stvar, a domačinka je znala goste potolažiti, da je to Jankova navada, kadar ga ima „dosti.“ Pri tem je ostalo. Gostje so veselo pili da zora, a Janko je mirno spal na vozu. Že je bilo popolno jutro, kader so gostje odšli. Domačinka prične iskati Janka, a ker ga ne more najti odide, da tudi sama nekoliko zaspi, misleč da Janko je v gotovem skrivališči; kader se prespi, se že vrne.

Solnce je bilo že visoko, moralo je biti med 7. in 8. uro. Na cesti med sv. Duhom in Stjevenico premiče se voz sena, peljeta ga konja g. Svojtíča, koja vodi kočijaž Miha, kadeč iz kratke svoje lulice. On hodi poleg konj, da bi jih ne preobložil. Kaj pa je ono pisano na vozu? Ti solnce, da bi moglo govoriti, reklo bi nam, da je naš stari znanec Janko Svojtíč. Da, on je, on, ravno takšen kakor smo ga videli, ko se je vlegel na voz še v svojem dvorišču v Ilici.

G. Svojtíč spi. Spi tako, da je Bogu milo ki ga od zgoraj gleda. Jutranje solnce prijetno ga ogreva, nebeške ptičke pevajo nad njim ter vsa jutranja priroda ga še bolj usniva. Zdaj pa zdaj zarenči mimo njega kaki „šti gejs“, kterege zakriči kmet iz vasi Stenjevice, nad svojimi volički, s kojimi pelje kamenje za zgradbe v Zagreb. Svojtíča to nič ne moti, a v snu se mu pozdeva, da sliši od daleč glas zvona. Dalje uga-

starešintvu. Iz ponudbe je razvidno, da hranilnica ni iskala dobička in občina poplačala bi bila stroške zidanja polagoma brez občutnih naklad, Cerklje pa bi se olepšalo in povečalo za jedno poslopje.

Iz Podgoro, 12 sept.:

Mnogokrat prigodi se pri nas nesreča, da pride kak otrok pod voz. Uzrok so nekoliko stariši, ker puste otroke na cesti, največ pa vozniki, ker preneglo vozijo. Enak slučaj primeril se je pretečeno nedeljo. Prišel je pod voz nek deček; sreča je vendar hotela, da se mu ni zlega pripetilo; danes hodi že okrog.

Omenjeni dan prigodil se je drug slučaj. Dva dečka pričela sta se med seboj prepirati in tepsti. Prišlo je do kamenja in eden je vrgel drugemu kamen tako nesrečno, da mu je oko razlilo. Ubogi revež ne bo nikdar več videl na to oko, drugega pa bode gotovo vest pekla, da je to naredil, dokler bo živel.

Iz Tomina 21. sept. — Danes se je vršilo tukaj navadno obdarovanje konj. Živine je prišlo precej in večinoma samo lepi konji. Vidi se, da se naši kmetje jako zanimajo za konjerejo; a treba bi bilo, da bi vlada nekoliko bolj pazila in poslala v Tomino in Kobarid lepše žrebce. Že nekaj let sem ni pri žrebcih kaj izbirati, ker prav lepih ni. Edino kar pomanjkuje našim konjerejem je to, da se skrbi jako malo kako bi se ložje razprodalo izrejeno žival. V celem Tominskem okraju ni niti enega živinskega trga; zato morajo goniti naši kmetje svoje konje na trge v bližnji Videm ali pa čakati, da pride kakošen kupec v hišo, kar se pa redkokedaj primeri. Občine, skušajte oživiti svoje trge!

Iz Kobarida, 11. sept. — Letos nam so prepovedali trg 9. sept. radi kolere.

Ta božja kolera res hudo straši in prebiti moramo radi nje marsikojno situacijo, ki je niti pri mestu ne občutijo. Da se ovpravlja od hiš gnoj in drugo nesnago, je prav; da se tudi drugače pastopa proti njej, je tudi prav; a postopati bi morali dosledno. Ako gre kedo od nas na Italijansko, ostati mora na povratku ločen od družih 5 dni, ako pa pride kedo iz Italije knam, lahko tu med nami opravi vsa svoja opravila in potem se vrne, ne da bi ga kedo nadlegoval. Ali ne zanesejo lahko tudi Italijani k nam kolero?

Nedoslednost jemlje ljudstvu zaupanje.

Iz Ročinja, 10. sept.: — Čuden slučaj prigodil se je večeraj po noči nekemu vozniku. Peljal je svoje blago z namenom, da gre v Kobarid na trg razprodajati. V klancu pod Ročinjem ustavi se konj in noče peljati. Gospodar ga je poganjil, a konj je odskočil tako nesrečno, da je vrgel gospodarja pod cesto in pal za njim še sam. Oje se je odlomilo in voz je ostal na cesti. Gospodar je vendar tako srečno padel, da se ni nič poškodoval. V trdnem prepričanju, da je konj mrtev, ker se ni zganil, šel je gospodar družega konja iskat. A glej čudo! ko se vrne, dobi svojega konja na nogah. Peljal ga je v Ročinj, kjer se je prepričal, da je le lahko ranjen in vozil je na povratku zopet z njim.

Iz Brd. — Dne 11. t. m. prišla je v posete nepričakovana, dasi že dolgo zaželjena „Sloga“. Dasi je prišla nenadoma, vendar nismo se je

nuje kje bi to zvonilo, razume se vse to v snu, a domisli se, da je to zvonec stolne cerkve, koji vabi kanonike k molitvi brevirja in ob enem tudi uradnike v urad. G. Svojtčič, revni pisar, hoče se prebuditi, strah ga je, da ne zakasni, ker v tem slučaju bi ga pričakal strogi ravnatelj, tujec razume se, z ukorom: „Wo stecken s' denn? . . wie kann mann weiter kommen, wann man die Amtsstunden nicht einhältet? Ubogi Janko poskusi da pokliče v snu svojo ženo, da ga zbudi. — Marica! Marica! misli, da kriči. Nikdo se ne oglasi, samo nek tajinstven šum mu teži dušo. Naposled se vendar usmili Bog siromaka, od silne brige in razburjenosti se zbudi. Na prvi migljaj zapusti ga pamet; za nekoliko časa pride k sebi in tresoč se, prične se ogledovati. Nad njim nebo, spodaj njive, travniki a on se maje. „Kaj je to“ zamrmlja ter sede. Mane si oči, ne ve ali sniva ali bdi. Prekriža se v silni stiski. Vidi v daljini zvonik Stenjeviški, ki ga je že neštevilnokrat videl v svojem življenju, a vendar ga danes v silni zadregi ne pozna. Kobacaje priplazi se na kraj voza, a kaj vidi? — Njegovi konji peljejo voz, a poleg njih možko stopa kočijaž Miha. Ves je presenečen, a v isti čas prične razmišljevati. Na enkrat se nekaj domisli in pomrmra; „Res, res — tako je.“ Domislil in spomnil se je, kako se je to zgodilo. — Ubogi Miha, kako se je preplašil. Stresel se je kot da bi ga strela iz jasnega neba zadela.

ustrašili, temveč z veseljem smo jo pozdravili: „dobro došla!“ Obljubila nam je, da nas hoče obiskat vsak mesec dvakrat; a ustregla nam bi zelo, če pride vsak teden, da bi ž njo večkrat kaj pokramljali. Saj jej radi povrnemo stroške. Drznemo se jo naprositi, naj za časa odhaja iz Gorice, da bo gotovo ob nedeljah pri nas, ker le ob nedeljah imamo dovolj časa — da se kaj pomenimo. Bog daj srečo!

Iz Kobarida, 9. sept. — Gosp. urednik! izrazili ste v Svojem programu, da se hočete pečati poleg politike tudi z gospodarstvom, obrtnijo in trgovino. Opozoril bi Vas še na neko drugo stroko, kojoj so naši časopisi do sedaj preveč prezirali. Vse opisujemo, tudi prepriamo se v časnikih za malo različno mnenje, za malenkostne besedice, a noben časnik ne donasa gospodinjskih dopisov. Pregovor pravi: „Dobra gospodinja podpira hiši tri vogle“; a kako vzgojujemo dobre gospodinjice?

Jako malo se piše o tem in hči zna le toliko gospodinjstva, kolikor ga je videla pri svoji materi. Ako je imela mati šepavo gospodinjstvo, kakošno more imeti hči? — Hči se poroči in mora navadno precej prevzeti gospodinjstvo. Kje naj se ga tedaj nauči? Treba je torej, da bi se v katerem listu tudi to razpravljalo in bi one, ki nimajo priložnosti praktično se v tem doma izučiti, lahko kaj čitale o tem. Popolnjevale bi se s tim tudi dobre gospodinjice. Prepričan sem, da imamo vsaj toliko izobraženih gospodinj, ki bi o tem lahko kaj napisale.

9. septembra bil bi tukaj trg, a prejšnji dan prepovedalo ga je glavarstvo radi kolere. Mislili smo, da je bilo naznanjeno vsaj sosednjim glavarstvom, in da se je to naznanilo in razglasilo po družih občinah. Trgovci so svoje dolžnosti izvršili, ko so prišli po svoji stari navadi, a prišli so zaman.

Trga 9. mar. in 9. sept. bila sta ustanovljena kot živinska trga, a bilo ni še nikdar živinčeta na trgu. Treba bi bilote trge oživiti, pa kako? Prodajalci ne priženejo živine in kupovalcev tudi ni. Županstvo naj bi priporočalo lastnikom, da priženejo živino na trg. Ko bi bilo parkrat dosti živine na trgu, gotovo bi prišlo s časom tudi dosti kupovalcev. S tim bi bilo mnogo prihranjeno ubogemu kmetu. Pomislimo le, koliko konj moramo goniti v Videm na trg, ako jih hočemo prodati in koliko stroškov imamo pri tem.

Dostavek uredništva. Srčna hvala za opomin glede gospodinjstva. Jako radi bomo sprejemali sestavke tudi o tem in prosimo naše slovenske gospodinjice da bi se blagovolile oglašati s primernimi spisi o gospodinjstvu. Mi jim jako radi odpremo predale svojega lista.

Politični razgled.

Z razglasitvijo izjemnega stanja v Pragi in okolici si menda vlada ni pridobila posebnih zaslug. Posledice te razglasitve bodo gotovo v marsikaterem oziru osodepolne. Zagrebški „Obzor“ priobčil je članek, v katerem vpraša po vsej pravici, kako bo glasoval Hohenwartov klub izjemnem stanju, ter izraža misel nekaternikov, da

Iz ust mu je padla mala lulica, obstal je kot okamenjen, obstali so tudi konji. „Pomagaj mi dol!“ zapove gospod Janko s posiljenim smehom. „Kaj nisi zapazil jaz sem doma gorej zlezal, da se skrijem pred gospodo, pa sem zaspal.“

„Joj, joj — gospod — pa kako ste ravno tu gor splezali!“ čudi se Miha pomagajoč gospodarju z voza. „Pa kako pojedete v „šlafroku“ sedaj po dnevi domu?“ pristavi kočijaž v skrbi za čast svojega gospodarja. „Pojdi se mi soli! Gni naprej!“ odreže g. Svojtčič jezno ter skoči v njivo turšice ki je rastla ob cesti.

Miha ves začuden požene konje, a Svojtčič gologlav v ponočnej suknji udari jo preko njiv vinogradov in travnikov domov. Imel je mnogo sitnosti. Psi so lajali za njim in neka mlekarca se ga je tako vrstrašila, da jej je padel jerbas z mlekom raz glavo. „Sv. križ božji ga kaznuj!“ zadrta se je nad njim, a on ne oziraje se na to, jo vdere napred do svojega prijatelja, ki je bil na letovišči, da mu posodi obleko. Ko se preobleče vdere je naravno v pisarno ne oziraje se na to, da mu je prijateljeva obleka mnogo prevelika. Dospel je tje okrog 9. ure in ker je ta dan ravnatelj tudi nekoliko zamudil, bil je oproščen vsake neprijetnosti.

Amice Jernej je imel dosti osem dni o tem pripovedovati in pek se je prepričal, da tudi pametnega vino omoti.

bi mogel klub o tej priliki propasti. Kaj in kako bode v tem pogledu, pokaže prihodnost; toda mi smo uverjeni, da ni zavednega Slovenca ne zavednega Slovana, kateri bi ne obsojal tega vladinega koraka.

Kako poštovajo Nemci poštenost, svedočijo nam glasovi raznih listov, kateri prinašajo novice o izgrelih na Češkem. Ti listi trde namreč, da so Nemci toliko „usmiljeni“, da sami zamazujejo cesarske orle na račun Čehov, o katerih bi razširili radi mnenje, da cela Češka ni družega kot tabor veleizdajcev. Sicer niso spravili Nemci s temi svojimi čini nič originalnega na dan, temveč posnemali so le ljubljanske svoj somišljenike, ki so si priborili o priliki vsesokolske slavnosti pri Zelenčevem spomeniku jalovih zaslug. Sicer pa se pretepajo tudi goriški lahoni na račun goriških Slovencev.

Moravski namestnik vitez Loebel je mislil odstopiti, a ker grofu Taaffeju v sedanjem kritičnem času to nikakor ni ljubo, se je udal Taaffejevi prošnji in ostal na svojem mestu.

Vojaške vaje vršile so se te dni na Ogerskem okolu Kiska. Razven našega cesarja udeležilo se jih je mnogo zunanjih gostov, tako nemški cesar, saski kralj, angleški princ in vrhovni zapovednik angleške vojske vojvoda Connaught. Poveljnika tem vajah sta bila podmaršala Reinländer in Schönfeld.

Rusija ustanovila je brodovje, katero ima ostati stalno v Sredozemskem morju. To ne godi marsikomu, posebno Nemcem ne, kateri gledajo s pisanim očesom približevanje med Rusi in Francozi.

Na Francoskem ustavilo je delo nad 35.000 premogarjev. Oni upajo trdno, da bodo kmalu odnehali podjetniki ter ustregli njihovim terjatvam.

Domače in razne novice.

Premembe učiteljstva: Izprašani kandidati in kandidatnje nastavljeni so podučiteljem-ljicam: gg. Rudolf Visintin v Grgar, Alojzij Trampuž v Rihemberg, Jožef Bitežnik v Kal, Francišek Srebernič v Dornberg, Irma Klavžar v Štandrož, Ernesta Schaup v Renče, Alojzija Gulin v Miren. — Prestavljeni so gg. Jožef Balič iz Avč na pripravljalnico v Proseku, Fr. Bajt nadučitelj iz Plavi v Ajdovščino, Fr. Kotnik iz Kojskega v Plave, Ida Vergna iz Rihemberga v Kamenje, Elizabeta Kršnič iz Renč v Opatjeselo in Marija Komac iz Kamenja v Kojsko. — G. Andrej Drašček, odlikovan nadučitelj v Vrtojbi, šel je stalno v pokoj; g. čna Olga Fabiani podučiteljica v Črničah odpovedala se je učiteljstvu.

Za Slogine zavode darovali so gg.: F. K. 1 kr. 20 bel., M. P. v Gorici 1 kr., A. F. v Gorici 1 kr., narodnjak na deželi s pristavkom: „Bog blagoslovi Vaše podjetje,“ 50 bel., I. J. „za seme“ 40 bel. Skupaj 4 krone 10 beličev.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda v Gorici darovali so G. Likar, trgovec v Gorici 4 kr., M. P. v Gorici 1 kr., Ivan Soprani, posestnik v St. Martinu, za srečno dovršitev orožnih vaj 1 kr., N. N. z geslom: „Z združenimi močmi, 1 krono. Skupaj 7 kron.

Vabilo. — P. n. gg. društveniki slovenskega narodno-političnega društva „Sloga“ se uljudno vabijo k občenemu zboru, ki bo v četrtek dne 12. oktobra ob 11. uri predpoldne v prostorih goriške Čitalnice z naslednjim dnevnim redom: 1. nagovor predsednikov; 2. odborovo letno poročilo; 3. društveni letni račun za l. 1893. in proračun za l. 1894.; 4. morebitni predlogi; 5. volitev predsednika, 9. odbornikov in 5. namestnikov. — Kar ima priti na dnevni red po nasvetu društvenikov, mora se pismeno poslati ali ustmeno sporočiti predsedniku vsaj osem dni pred občenim zborom. — Društveni račun je 14 dni pred občenim zborom pristopen vsem društvenikom. — V Gorici, 21. septembra 1893. Dr. A. Gregorčič, predsednik. Ponatisnili!

Italjanski listi pričeli so v zadnjem času prav pridno obirati Slovence; kost je menda jako sladka, kajti ni številke, da bi ne vedeli kaj novega povedati. Naše pošteno, tiho in mirno ljudstvo v okolici začeli so slikati, kot da bi bilo druhal izprijenih ljudij. Dobro nam je še v spominu afera štirih Goričanov v Solkanu; ker pa je „olikancem“ izpodletelo konstatovati napad belijo si glave, kako bi se mogli drugače odškodovati. Fantazija igra velikansko ulogo v človeškem življenju, a večje menda ne na celem svetu, kakor v Corrierovem uredništvu. Rastrobili so bili v svet kmalu po omenjeni aferi novico, da so

nekje v Solkanu napali policijskega komisarja, toda zamolčali so, da napad ni bil družega kakor, da sta dva mladeniča vskliknili: živio! slava! Kako so bujno okrasili napad na neko gospo, nam je že znano, a dovolj jim še vendar ni! Drzno hodijo lahončki v okolico izzivat naše ljudstvo, da bi se pač kdo Slovencev toliko izpozabil ter nasrkal se vsaj toliko njihove „avite culture“ in jim povrnil jednako z enakim. Nekoliko takih izzivalcev je našlo, da je bil na na produ ob Soči s kamenčki sestavljen napis: „Preleteli taliani“. Jasno je vendar že iz napisana samega, da Slovenec, kateri ume čitati in pisati, ga gotovo ni sestavil. To pa nikakor ne gre goriški gospodi v glavo; samo da je nekaj, slovenske ortografije ni tako treba znati vsaj v blaženi deželi ne, da bi vedeli ločiti zrno od plevla. Še nekaj! Dogodilo se je, da so odnesli v Solkanu g. Lenassiju naznani lopovi puško. In kaj je takoj razupil gosp. Corriere v svet! Družega ničesar ne, kakor da je Solkan roparsko gujezdo! No, ubogo revše še dandanes ne ve vsled svojega fanatizma, da se prišteva take uzmoviče k mejnarodnim faktorjem. Namen takih pisarij uvidi vsakdo, a da posnemajo tudi nemški listi goriško gospodo, to se ne bode tudi nikomur čudno zdelo. Sapiienti sat!

„Corriere“ od 14. t. m. pravi:

„Chi capisce la lingua della „Sloga“ itd.“ ter zabavlja proti našemu političnemu društvu „Sloga“, ker je sè slovenskimi lepaki oglašilo pričetek podnka v svojih zavodih. Na to odgovorimo goriški „židinjci“ da oni jezik je slovenski, kojega morajo umeti vsi Goričani, posebno pa trgovci, ako hočejo dobro izhajati. Kedor nam tega ne veruje, prepriča se lahko posebno o tržnih dnevih.

V istej številki naznaja židinja, da je trgovec Mulič (Mullitsch) podaril za Legine zavode 10 gl. Lahko, saj so mu jih dali Slovenci iz Čepovana (!), ki kupuj jo pri njem železino.

Inženir Congedi umrl je pred kratkim na Dunaju. Prisluzil si je dokaj lepega premoženja pri raznih izdelovanih železničnih prog. Rojen je bil — Konjedic v Plaveh.

V Velikoven na Koroškem je umrl odvetnik Dr. Josip Messner, vrl narodnjak in branitelj pravice našega jezika v tužnem Gorotanu. Graška Tagespost je že doprinesla notico, v kateri pripoveduje, da sta v Velikoven oba odvetnika Slovenca, ter opozarja nemške odvetnike na izpraznjeno mesto. Prepričani smo, da se bodo cedile slinice po tem mestu marsikateremu nemškemu odvetniku a upamo, da ostane le pri slinah, v kar pomozi Bog!

O orožnih vajah nam piše domobranec, da so pričele letos 19. avgusta in so trajale do 15. septembra. Goriški bataljon št. 74 imel je prvih 6 dnij vaje v Gorici potem se je odpeljal v Cerknico na Kravnjskem, kjer se je sešla cela brigada. Vsled hladnega vremena bile so vaje prijetnejše od drugih let.

V Cerknici in družih vaseh v okolici bilo je jako živahno, ker vsaki kottiček je bil napolnjen z vojaki. Cerkničarji, se bodo gotovo hvaležno spominjali teh vaj, katere so jim prinesle marsikak tisočak. V obče niso bili vendar ljudje s postrežbo tamošnjih gostilničarjev preveč zadovoljni. Želeti bi bilo, da se odpravi v prihodnje neljube nedostatke. — Mimo gredé naj še omenim, da vojaki, ki so na vajah oboleli, morali so se jih vendar vdeleževati. Kaj takega bi ne smelo biti, kajti dogodilo se je, da so nekoga bolehnega domobranca še le po končanih vajah pustili v goriško vojaško bolnišnico, katero težko več kedaj zapusti.

Fotograf A. Jerkič se je vrnil od orožnih vaj in posluje v svoji izdelovalnici redno kakor popred.

V dolanji Vrtojbi ulomili so 20. t. m. okolu 10. ure zvečer o času najslabšega vremena nepoklicani gostje v hišo g. Maraža; a ker jim je bilo tukaj grozdje prekislo, napotili so se proti Šentpetru, kjer so se oglašili pri g. Brumatu. Gospodje ulomoviči bili niso res izbirčni, kajti odnesli so, kar jim je prišlo v roke. — Ker se je pred časom že dogodil enak slučaj pri g. Batističi v goranji Vrtojbi, sodi se, da so to ljudje, katerim je kraj dobro znan, v zvezi s katerim prebrisanim „mojstrom“ v tej stroki. Pozor tedaj!

Letina v Vipavski dolini bode letos izvanredno dobra. Posebno lepo kaže grozdje a tudi drugi sad ne zaostaja. Pričakovati more res naš Vipavec dostojnega plačila za svoj trud in pot.

Nekdo nam piše: Necega dne šel sem po Stolni ulici mimo Comel-ove prodajalnice. Raz-

govarjale ste se pred njo prav ognjevito dve ženi Zanimalo me je njuno razgovarjanje.

Jedna pravi:

„Kar tresem se jeze. Ti pijani Goričani, ki so se med seboj stepili gredoč iz Solkana, so uzrok, da je udobil tudi moj mož vabilo k sodnji. Požrešneži goriški naj bi bili malo manj popili solkanskega borgundca, potem bi se gotovo ne bili porezali in tudi gotovo bi ne bili ne nosov in ne glav razbijali ob mitnico.“

K temu se oglasi prodajalničar Comel: „Sol-kanski župan zasluži, da se mu... Ženi ga razjarjeni uprašate, zakaj? A Comel jima odgovori, da zato, ker ni dovolil, da bi goriški prevoščeki pod sv. Goro čakali in kar naravnost odvažali romarje v Gorico. Ženica ga zavrne, da tudi v Solkanu je dosti tacihi ljudij, ki radi služijo in da vsaka občina je dolžna v prvi vrsti skrbeti za svoje ljudi. Gotovo bi tudi Goričani ne dovolili Solkancem, da bi s konji hodili čakati na Travnik in jih vozili v Solkan.“

V tem pride tretja žena iz cerkve in upraša, zakaj je cerkev tako ozaljšana. G. Comel pove da je umrl „legin“ predsednik. Žena upraša Comela ali je tudi on legovec; a g. C. je dobro čutil, kaj ga čaka, zato se je jel izgovarjati, da on je z vsakim, ki mu da denar.

Taki so. Mnogo moramo zamolčati, kar se javno govori, kajti g. državni pravnik stopa pre-rad na prste.

Iz dolanjih Brd. — Vaš list, gosp. urednik, je nas Brice iznenadil, ker si nismo mogli misliti, da bi se mogel v Gorici ustanoviti nov slovenski list — ki bi mogel pri tolikem številu naročnikov kot jih ima „Soča“ in „Primorec“, kakor sam o sebi pravi — v Brdih vsaj jih nima — udobiti zadostno število naročnikov.

Gospod urednik in izdajatelj mi Vam želimo mnogo sreče, le pogumno naprej. Naslov listu je lep in za Goriške razmere značilen — Bog dal da bi se listu posrečilo na Goriškem vse zjediniti, složiti, kar je „Tolminska burja“ razdvojila.

Briške novice. — V Brdih se obeta letos dobra vinska letina posebno v krajih ker ni bilo toče.

— V K o z b a n i zmagala je pri volitvi v starešinstvo slovenska napredna stranka, a narodnjaki vložili so že drugič utok.

— V S m a r t n e m mislijo zidati novo cerkev in zvonik; prav, toda naj bi jo zidali zunaj vasi.

— V B i l j a n i zidajo nov zvonik; k letu mislijo tudi cerkev podaljšati. Zvonik se zida v spomin zlate maše, katero bode daroval dne 1. oktobra preč. gosp. Alojzij Fabijani, župnik v Biljani. Sliši se, da zvonik bode do tega časa dovršen, radi tega pa tudi slovesnost ne bode popolnoma ampak le na 1/2.

— Tudi v F o j a n i omislili so si zvonik na Laškem, kakor da nimamo kamenja v Brdih. Ni dolgo, kar so ga na vozeh pripeljali — čudno — a resnično! Človek bi mislil, da živimo v deveti deželi.

— V K o z a n i napravili so si konec 19. stoletja vendarle enkrat cerkveno uro ali bolje, daroval jim jo je gosp. Prinčič posestnik v Kozani.

Sploh v Brdih se napreduje le v Vipolžah zvonove pobivajo. V kratkem času so dva razbili, tretjega pa pokvarili.

V drugič pa kaj od gnoja.

Slogar.

Kakor poročna „Slovenski Narod“ zaprli so v Celji znanega kridatarja Gustava Schmidl-a, ker je sumen ponarejanja menic in goljufije. Schmidl bil je zagrižen pangerman in jeden glavnih stebrov Celjskih nemčurjev!

Porotne obravnave. — 15. in 16. t. m. bil je obsojen pred porotniki radi uboja 16-letni Cingerle iz Vitovelj na 5 let težke ječe z enim postom vsak mesec; 400 gl. mora pa plačati odškodnine. 18. t. m. je bil obsojen 28-letni Ivan Viola iz Mirna radi uboja na 4 leta težke ječe z enkratnim samotnim zaporom. Državno pravništvo se je pritožilo, da je premalo kaznovan a zagovornik vložil je pritožbo ničnosti.

19. in 20. bila je pred porotniki Marija udova Pirih iz Kneže. Obdolžena je bila požiganja, tatvine in potepanja. Prvih dveh je bila oproščena, a radi zadnjega je udobila 7 dni zapore.

21. bil je sojen Florjan Rot iz Žage radi hudodelstva uboja vsled česar udobil je 6 let težke ječe.

Naročnina na naš list dohaja nam od vseh stranij in različnih stanov. Presrečna hvala na izraženem zaupanju in spodbujanju k novemu podjetju.

Narodno - gospodarske stvari.

Kovanje novega denarja točno napreduje, odkar je Dunajska peneznica začela kovati na debelo. Do 10. t. m. bilo je izgotovljenih 6.323.071 zlatov po 20 kron, 24.984.500 srebrnih kron, 28.518.750 niklovih komadov po 20 vin, 27.872.100 niklovih komadov po 10 vin., 32.865.004 bronastih komadov po 2 vin. in 19.947.213 bronastih komadov po 1 vinar. Nakovalo se je torej za 63.2 milijonov gl. drobiža, kateri poslednji je večinoma že v prometu. Glede zlatih in bronastih novcev se je že nakovalo toliko, kakor je bilo namenjeno za letos, istotako bode z niklovimi novci. S kovanjem srebrnih kron pa je zaostala peneznica in ne bode mogoče še letos izgotoviti namenjenega števila 50. milijonov in se bode zaostanek koval še le v bodočem letu.

S. N.

Nekaj o lisici. — Vsak ve kako radi lovci preganjajo lisico. Ni dosti, da jo streljajo celo leto, ampak nastavlja jo jej skopce in celo strup. Vse to delajo oni le vsled tega, ker lisica jim mogoče polovi in poje nekaj zajcev. Mi hočemo jo pa ogledati iz kmetijskega stališča. Ako opazujemo lisico prepričamo se, da se ona živi z črvi, mišmi, podganami, zajci in če jej je mogoče dobiti kuretino postreže se tudi s to. Prve živali so gotovo škodljive našemu polju in lisica, ki jih lovi in pokončuje opravlja le del našega posla. Lovci bodo vsi zagovarjali zajca, a mi kmetovalci se bomo vselej potegovali za lisico. Zgodilo se je že v nekaterih krajih, da so se strupom skoraj popolnoma zatrli lisico, a črvi, miši in podgane so se tako zaplodile, da so skoraj ves pridelek pokončale. Zatorej kmetje čuvajte vsaj vi lisico.

Razne vesti.

Za denar se vse dobi! — V nekem ameriškem listu natisnjen je inserat, s katerim naznanjata dva zdravnika v Gvajakvilu v republiki Ekvador, da iščeta človeka, kateri bi se hotel za nagrado 5000. dolarjev podvreči nevarni operaciji. Ukaželna zdravnika sta v svojem oglasu tudi povedala, kaka je operacija, katero mislita izvršiti.

Da bi namreč preštudirala funkcijoniranje želodeca, nameravata človeku prerezati trebuh, izrezati luknjico v želodec in vanjo utrditi steklo, skozi katero bi mogla opazovati prebavljanje itd. Za to operacijo, katera bo gotovo stala življenje, oglašilo se je 142 oseb. Zdravnika imata tedaj na izbiro!

Idila iz Amerike. — Blizu Chikaga napadlo je deset razbojnikov vlak. Napadavalci so z raznimi znamenji prevarili strojevodjo, da je vlak ustavil, potem pa začeli streljati na osobe. Strojevodjo so ubili, kurilca in nekaj kondukerjev pa težko ranili. Ker niso mogli poštnege vagona odpreti, sprožili so postavljeno dinamitno patrono in natvorili v blagajni dobljenih 250.000 dolarjev na pripravljen voz ter z njim zbežali. Neki potnik je prevzel mesto ubitega strojevodje in vlak srečno pripeljal do bližnje postaje, od koder se je takoj odpravilo nekaj vojakov iskat razbojnikov. Vojaki so napadalce došli in jim po krvavem boju odvzeli ukradeni denar. Sl. N.

Kako se v Ameriki nagradi rešitev življenja. — Neki mladenič, imenom Franch Smith, rešil je dve mladi deklici, ki sta bili v skrajni smrti nevarnosti v kopališči Rockway blizu Novega Jorka. Nekoliko dnij pozneje sedel je Smith v hôtelu pri obedu, ko se ustavi pred hôtelom elegantna kočija in bogato livriran lakaj pozove g. Smitha, da se z njim popelje. Mladenič se odpelje res v vilo g. B. Einsteina, jednega izmej najbogatejših novojorskih industrijalcev. V vili obkoli ga cela družba mladih gospodičin, hvalečih njegov pogum in njegovo požrtvovalnost. Na to stopi pred njega gospodična Einsteinova in ogorivši ga mu izroči prekrasno zlato uro bogato obloženo z biseri. Na vnunji strani pa je bil urezan primeren napis v spomin vrlemu rešitelju. To krasno darilo je baje vredno nad 5000 dolarjev. Sl. N.

I Z J A V A.

Tiskar Obizzi, naš urednik, ima svoje otroke v slovenskih šolah, o čemur se prav lahko vsakdo prepriča tukaj na deški šoli in dekliški vadnici. Starejša sinova ima pa na tukajšnjem gimnaziju in oba sta upisana sè slovenskim maternim jezikom; nadalje pa je tudi vsa rodbina o priliki zadnjega ljudskega štetja upisana na goriškem magistratu za slovensko, kar je tudi mogoče posneti iz tamošnjih aktov.

Naslovi pa, katere smo mi za odpošiljatev prve številke uporabili, so še kolikor toliko iz

„Jurijevih časov“, to je iz l. 1885. namreč od takrat, ko je bil naš urednik lastnik „Jurija s pušo“. Toliko v pojasnilo!

Listnica uredništva: — G. Resnicoljub! Vaš spis „Nolli me tangere“ je vseskozi izvrsten in resničen za označenje sedanjega goriskega „poveljništva“, a z našim načelom „sloge“ se ne sklada, zato blagovolite oprostiti, ker ga ne priobčimo. — Drugim gospodom, ki nam pišejo, kako naj odločno — „udarimo“, povemo za vselej, naj ne tratijo papirja in časa za spise, ki zbadajo, žalijo, provzročajo razprtije in sovraštvo. Potrudijo naj se rajši, da nam spišejo kaj pomirljivega in združljivega, kaj podučljivega in kratkočasnega; za kaj tacega jim bomo hvaležni. Kar ima kdo s kom navskrižnega, obračuni naj z njim dostojno doma. Kedor ne more drugače, nego da se z neljubimi mu osebami javno trga in uničuje, ni naš; obrne naj se na drugi list.

Mi hočemo delovati za stvar, ne za osebe, pa tudi ne skrajno proti njim, ampak le toliko, kolikor zahtevajo strogo narodne težnje.

Voščarnica Jerneja Kopača v Gorici,
Solkanska cesta št. 9.

Priporoča velečastiti duhovščini, cerkvenim oskrbnikom ter slavnemu občinstvu pristne ter garantirane sveče iz čebelnega vosku in sveče nižjih vrst za pogrebe. Nakupuje med in surovi vosek. Cene primerne in jako točna postrežba.

Martin Poveraj,

trgovec in krojač na Travniku poleg vojašnice, prodaja narejeno obleko in blago za možko obleko ter naredi obleko po meri. Cene primerne z blagom in ne boji se nobenega tekmovanja ptujih tvrdk.

G. Likar

v Semeniški ulici h. št. 10

prodaja šolske in mašne knjige, sv. podobe, tiskovine za duhovnije in županije, papir in vsakovrstne šolske in pisarske potrebščine po najnižjih cenah.

Anton Urbančič

trgovec z drobnino in tkanino v

Raštelu št. 20

prodaja tkanino za možke in ženske obleke ter razno drobnino, ki je k temu potrebna. Vreden je posebne podpore, ker drži se tudi on načela „Svoji k svojim“ in naročuje blago le od slovenskih tvrdk. Cene po mogočnosti nizke in primerne k blagu ter ne upraša se nobenega več kot za kolikor se misli prodati, zato odpade skorej vsako pogajanje.

Karol Drašček,

pek na bregu Korna št. 4 ima vsak dan dvakrat sveži kruh. Podružnico ima tudi v Semeniški ulici. Njegov kruh je po primerno nizkih cenah in vedno zdrava jed. Kdor hoče pošilja mu ga tudi v stanovanje.

Simon Rožanc,

krojač v Vrtni ulici (Via giardino) št. 12 priporoča se slavnemu občinstvu za razna v njegovo stroko spadajoča dela.

Jakop Nardin,

prevošček

stanujoč na Placuti št. 18. ima vozove št. 14 in 93; priporoča se slavnemu občinstvu. Sprejema tudi vožnje po deželi za primerno ceno.

Franc Brezigar,

v ulici Dogana št. 16 in na Ribschem trgu prodaja domač sir po jako zmernih cenah.

Cej Ivan,

gostilničar v ulici Ascoli toči vedno jako dobra domača vina. Postrežba točna in cena primerna.

Josip Ušaj,

prevošček na Tržaški cesti št. 13 ima vozove št. 39, 44 in 82; priporoča se za razne prevožnje.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici v hiši dr. Lisjaka št. 23 prodaja razno jestvilno blago. Priporočamo ga vsim, ker vemo, da prodaja dobro blago na drobno in na debelo po jako zmernih cenah.

Andrej Čermelj

na trgu Koren št. 10 ima štacuno jestvilnega blaga ter skrbi, da ceno in dobro postreže. Slovenci ne pozabite nanj in obiščite ga, ko kaj rabite.

Peter Drašček

v Stolni ulici št. 2 ima bogato založeno štacuno jestvin ter poleg tega prodaja tudi razno tabačno blago. Skrbi, da postreže se svežim blagom. (On prodaj tudi naš list).

Bizjak Franc,

gostilničar pri Orlu v ulici sv. Ivana št. 6 priporoča se slavnemu občinstvu. Toči prava domača vina ter postreže z okusnimi jedili. Ima prenočišča in hlev za živino.

Novič Franc,

krojač v ulici sv. Klare št. 6 izvršuje razna naročena dela in prodaja narejeno obleko po jako zmernih cenah.

Nesnažen dimnik, nevarnost ognja.

Priporočamo vsled tega domačega dimnikarja **Bartolo Ferdinanda** na trgu sv. Antona št. 7/II, ki izvršuje vsa v njegovo stroko spadajoča dela za primerno ceno.

Ojan Ivan,

krojač v Nunski ulici, št. 13, vreden je tudi podpore vsih Slovencev, ker izdeluje natančno in po primernih cenah.

Blaž Špacapan

v Robatišču, št. 5, priporoča svojo gostilno. Toči le edina pristna domača vina po zmernih cenah.

Peter Birsa

„Corte Caraveggia“ toči izvrstna domača vina kakor njegov oče v Rifenbergu in postreže tudi s hrano. Ima tudi hlev za živino.

Živec Alojz,

ključavničar v Robatišču št. 23, priporoča se za dela v njegovo stroko spadajoča. Izvršuje dobro in ceno.

Anton Cotič pek

v ulici Dogana št. 4.

priporoča slavnemu občinstvu svojo pekarijo. Postreže kolikor mogoče ceno in točno.

Prva slovenska tiskarna
ANT. M. OBIZZI
v Gorici, za mesicami šte. 22
v lastni hiši

urejena je po najnovejših zahtevah tiskarske obrti. Je povsem nova zategadelj se ne boji nobene konkurence.

Prva slovenska tiskarna izdeluje vse tiskovine za duhovske, županske, šolske, c. kr. in druge urade; dalje za odvetnike, trgovce in obrtnike, za društva in zasebnike, kakor: posetnice ali vizitnice, voščilne in poročne liste, naznana, osmrtnice in drugo.

Cene so zmerne — izdelki kolikor mogoče ukusno opravljeni.

Kolikor bolje bo delovala tiskarna, toliko bolj se bode razvijal naš časopis „SLOGA“.

Priporočevaje svoje podjetje vsem gg. prijateljem, znancem in čitateljem, bilježim se

se spoštovanjem in udanostjo
ANT. M. OBIZZI
tiskar in odgovorni urednik
„SLOGA“.

Ant. Fon

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako okusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Franc Povšič

mizar na Šentpeterski cesti št. 9. priporoča se slavnemu občinstvu za razna mizarska dela.

Josip Hvala

Via ponte nuovo št. 12.

ima zalogo raznovrstnega lesa za zgradbe in druge mizarske potrebe.

Bajt Ivan

krojač na Placuti št. 31 priporoča se slavnemu občinstvu in še posebej velečastiti duhovščini v blagovoljno podporo.

Karol Makuc

v Rabatišču št. 20 voditelj izdelovalnice vinskega octa. Andreja Makuca priporoča se vsim Slovincem. Izdeluje edino le vinski jesek, ki je jako okusen in zdravju neškodljiv. Kedor se enkrat prepriča o dobroti tega octa gotovo se ne bode nikdar več posluževal jesihov napravljeneh z raznimi esencami. Cene jako zmerne.

UČENKE

sprejme v stanovanje gospa Karolina Makuc na Franc-Josipovi cesti. (Corso Francesco Giuseppe) št. 38 III. nadstropje. Zagotavlja zdravo stanovanje in hrano ter materinsko skrb.

Ivan Howanski

čevljar v Gledališki ulici št. 15

priporoča se in zagotavlja jako solidno postrežbo. Cene jako nizke primeroma k blagu, a nikakor naj se ne primerja s tvorniškim blagom, ki je malenkost ceneje, a več kot polovico slabeje.

Saunig & Dekleva

v Nunski ulici št. 16.

Edina slovenska zaloga dvokoles (biciklov) in raznih šivalnih strojev in lovskih pušk. Sprejemata v popravo dvokolesa in vse druge stroje. Prodajata in izvršujeta vsa dela gotovo ceneje nego naši nasprotniki; zato podpirajmo jih!

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina, bela in črna istrijska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Zaloga Vrhuškega piva

pod vodstvom Joška Rovana v Rabatišči št. 18. prodaja pivo v sodčkih in steklenicah. Ne boji se konkurence ne glede cen in ne glede dobrote piva. Steklenice so napolnjene že v pivovarni na Vrhniki, za kar se rabi le dobro uležano pivo.

Černigoj Jožef,

edini slovenski stolar v Gorici v ulici Morelli št. 31 priporoča se slavnemu občinstvu. Izdeluje nove stolice ter popravlja tudi stare in se ne boji nikake konkurence.

Kavarna

„Alla Fortuna“ na Starem trgu (Piazza St. Antonio) priporoča se Slovincem za obilno obiskovanje.

Gostilna „Kikeriki“

v Nunski ulici, lastnina Štefana Kofola, toči jako izvrstna domača vina. Dobe se tudi vsak čas gorke in mrzle jedi. Cene zmerne, postrežba snažna in primerna.

Anton Jerkič

fotograf v ulici sv. Klare št. 5 v vrtu izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Fotografuje z nova, posnema po starih neskaženih fotografijah in tudi povečuje, ako je potreba. Cene primeroma k delu jako nizke. Za dobro izvršitev jamči.